

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána.

A znova im povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“ Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“

Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“

O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“

Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“

Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“

Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“

Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.

Bratia a sestry,

výraz "neveriaci Tomáš" sa stal slovným obratom a symbolom všeobecne známym, ktorý opisuje pochybujúceho človeka vo svojej najvyššej miere. Ba, zakotvil aj v pop kultúre: anglická skupina Depeche Mode spieva o prázdnych rečiach a nedodržaných sľuboch, zrádzajúcich Judášoch a neveriacich Tomášoch, lebo všeobecná ľudská pamäť či konvencia dosiahla svoj vrchol nevery práve vo sv. Tomášovi. Poukazuje na rozpor medzi vierou a poznaním.

Totíž: Aj keď sa zmŕtvychvstalý Pán zjavil Jedenástim, Tomáš ostal neoblomný. Neveril svedectvu a svedkom, ale chcel vložiť prst do Kristových rán, aby sa presvedčil o zmŕtvychvstaní Pána. Asi mu fakt nestačilo iba vidieť Pána s oslávenými ranami, nie musel do nich strčiť prst! Aspoň sa zastrájal, že to urobí. Písmo nehovorí, či to fakt urobil. Ja len dúfam, že to neurobil. Bol by to značne trúfalý a neestetický čin, však?! Iste to kvôli rešpektu k Pánovi neurobil. Lebo keby to urobil, stalo by sa toto: rukolapný dôkaz nie je základom viery, ale rozumového, experimentálneho, vedeckého poznania. Tomášove slová: *Ak neuvidím...korešpondujú s Ježišovými: "Ak neuvidíte znamenía a divy, neuveríte"*. (Jn 4, 48), to znamená, Ježiš pripúšťa zázraky, no odmieta ich ako absolútnu podmienku viery. Preto, keby sa Tomáš Spasiteľovho tela dotkol, bol by zotrval v predošlej nevere a prestal by byť Jeho učeníkom.

V Ježišových slovách: *"Nebud' neveriaci, ale veriaci"*, už nehľadáme iba sv. Tomáša, ako adresáta tejto vety, ale každého človeka, ktorý na sebe prežíva aké je zložité dospieť k vnútornému presvedčeniu a k viere v Kristovo zmŕtvychvstanie. Tomáš to zažil a vyslovil potom jednu z najkrajších viet Nového Zákona: "Pán môj a Boh môj." Vtedy Pán Tomáša pochválil a povedal mu - *uveril si*. Jasné, nepochválil iba sv. Tomáša. Pochválil a chválí každého z nás, lebo my sme tí blahoslavení, ktorí nevideli a uverili.